



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7171/2021
Гж ап 16/2021
09.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Данијеле Николић, чланова већа у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Илић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Сретенка Булић Прокић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 11/21 од 16.06.2021. године и о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5794/20 од 10.02.2021. године, у седници одржаној 09.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 11/21 од 16.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5794/20 од 10.02.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиеног за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду, првим ставом изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе у поднеску од 26.07.2018. године. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је по основу доприноса у стицању у ванбрачној, а потом у брачној заједници са ВВ, бив. из ..., сувласник на ½ породичне стамбене зграде, изграђене без одобрења за изградњу на кат. парцели .. КО ..., која се налази на ... (ранији кућни број ..) и да се обавезе тужени да је преда у судржавину тужиоцу, као и да се утврди право тужиоца да на основу ове пресуде настави поступак легализације пред надлежним органом за легализацију уместо ВВ, бив. из ... и туженог као њеног следбеника. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је по основу доприноса у стицању свих покретних ствари пописаних и процењених у поступку обезбеђења доказа пред Другим општинским судом у Београду Р 557/04 плати ½ укупне вредности свих пописаних покретних ствари, односно износ од 1.831.484,00 динара. Трећим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 180.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5794/20 од 10.02.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против другостепене пресуде, ревизију је благовремено поднео тужилац из разлога прописаних одредбом члана 404. важећег Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 11/21 од 16.06.2021. године, није предложено Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5794/20 од 10.02.2021. године, на основу члана 395. ЗПП

Против наведеног решења тужилац је изјавио жалбу.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 72/11...87/18), односно пре 01.02.2012. године, па се, применом одредбе члана 506. став 1. у вези члана 508. тог Закона, овај поступак има спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који је био на снази у време подношења тужбе, који не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што жалбу тужиоца чини недозвољеном.

Наиме, жалба као правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП). Против одлука другостепеног суда – правноснажне пресуде донете у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију (члан 394. и 412. став 5. ЗПП).

Како је против решења другостепеног суда изјављена жалба, то је на основу члана 411. у вези члана 373. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена о имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 25.11.2005. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 510.000,00 динара, а поднеском од 26.07.2018. године преиначио тужбу и као вредност предмета спора означен је износ од 1.831.484,00 динара

Имајући у виду да је побијана другостепена пресуда донета 10.02.2021. године, а да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, која износи 1.831.484,00 динара, очигледно не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка није основан, будући да одговор туженог на ревизију није био нужан и неопходан, те му не припада право на накнаду трошкова тог поступка, у смислу одредбе члана 165. ЗПП, а у вези члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**